

vilde være, at man enedes om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse og benyttede den øvrige Del af den Tid, som Udvalget har til sit Arbejde, til de Forhandlinger, som den højtærede Indenrigsminister har givet Tilsagn om, og til Forhandlinger indbyrdes for at se, hvorledes man kunde enes om Forberedelsen af Revisionen, og hvorvidt der kunde blive enkelte Retningslinier, som Udvalget kunde enes om.

Formanden: I Anledning af det ærede Medlems Beklagelse over, at Fortrykket ikke forelaa i rette Tid, skal jeg gøre opmærksom paa, at paa Grund af en privat Henvendelse har jeg allerede anmodet i Bureauet om, at Fortrykkene altid maa foreligge her til rette Tid. Jeg skal nu nærmere undersøge Forholdet, og for saa vidt der foreligger Vanskeligheder, som det er muligt for mig at overvinde, skal jeg søge at overvinde dem.

Harboe: Jeg skal først overfor Hr. Laurits fremdrage et enkelt Punkt, nemlig Spørgsmaalet om Handelsmedhjælper m. v. Det er jo rigtigt, at der i den gældende Lov er Adgang for denne Klasse Medborgere til at danne Arbejdsløsheds-kasser. Naar det ikke er sket, maa Grunden dertil formodes at være, at det neppe kan antages at være praktisk. Jeg vilde tænke mig, at det med Arbejdsløsheds-kasser for dem forholder sig paa noget lignende Maade som med Arbejdsløsheds-kasser for Fiskere, hvilke jo heller ikke af det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen) anses for at være af praktisk Betydning. Skal denne Klasse Medborgere hjælpes, maa der altsaa dertil findes andre Former. Jeg kan sige paa det konservative Folkepartis Vegne, at man er fuldt ud villig til at overveje, hvorledes denne Op-gave kan løses, men den ligger jo ikke for til Løsning i Øjeblikket, og jeg skal derfor lade det Spørgsmaal ligge.

Da jeg i Gaar overfor den højtærede Indenrigsminister pointerede, at der i de Bemærkninger, som ledsager det foreliggende Lovforslag, var Tale om, at man senere muligt vilde gaa over til andre Principper for Løsningen af Spørgsmaalet om den midlertidige Arbejdsløshed, an-

holdt den højtærede Indenrigsminister mig og sagde, at jeg lagde alt for meget ind i dette Udtryk: andre Principper. Hvor meget eller hvor lidt man skal lægge ind deri, er jo ikke godt for mig at sige, men i alt Fald maatte jeg mene, at dette Udtryk er mindre heldigt, hvis Meningen kun er den, at der til Vinter vil være arbejdsløse, som eventuelt maa have mere, end den nuværende Lov giver dem. Det er ikke det, jeg vilde kalde at lægge andre Principper til Grund. Men for øvrigt henviste den højtærede Minister selv til, at der var indhøstet Erfaringer paa det her omhandlede Omraade, og til, at man stadig var i Begreb med at indhøste Erfaringer, og laa der ikke deri noget af en Antydning af, at der ogsaa paa andre Punkter end det blotte Spørgsmaal, om *nogles* Understøttelser skulde forhøjes, kunde ske Forandringer og principielle Forandringer, f. Eks. med Hensyn til Arbejdsanvisningen? Paa dette Punkt kunde jeg tænke mig, at Sverige, som meget muligt oprindeligt har lært af Danmark, nu til Gengæld kunde give os noget tilbage af virkelig Værdi. Men jeg maa overfor Bemærkningerne til Lovforslaget og Arbejds-løshedsinspektørens Skrivelse, der er trykt som Bilag til Lovforslaget, bemærke, at begge disse Dokumenter er noget uheldigt formulerede, hvis man ikke deri kan lægge, at der allerede nu er høstet Erfaringer, som kan gøre det ønskeligt at gaa til virkelige, principielle Forandringer.

Den ærede Indenrigsminister bemærkede tillige, at med de Partier, der var enige i, at de arbejdsvillige arbejdsløse skulde understøttes, kan man komme til Rette. Jeg ved ikke, om jeg opfattede den højtærede Indenrigsminister rigtigt — men han regner dog formodentlig det konservative Folkeparti til de Partier, man paa dette Omraade kan arbejde sammen med? Jeg vil haabe, at jeg ikke paa dette Punkt har misforstaaet ham, jeg vil haabe, at jeg tilstrækkelig tydeligt har pointeret, at dette Spørgsmaal i høj Grad har det konservative Folkepartis Interesse.

Den højtærede Indenrigsminister var enig med Arbejdsløshedsinspektøren i, at den meget videre Adgang til at komme ind i Arbejdsløsheds-kasserne havde virket godt. Jeg tør sige, at herom hersker der ikke fuld Enighed. Jeg kan bl.